

Znak towarowy lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Wspólnotowy słowny znak towarowy „AFFILIN” dla towarów należących do klas 1 i 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie sprzeciwu w części

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ rozpatrywane znaki towarowe są do siebie podobne w stopniu mogącym wprowadzać w błąd również w odniesieniu do towarów, dla których Izba Odwoławcza dopuściła możliwość rejestracji.

Skarga wniesiona w dniu 22 marca 2007 — Fabryka Samochodów Osobowych przeciwko Komisji

(Sprawa T-88/07)

(2007/C 117/44)

Język postępowania: polski

Strony:

Strona skarżąca: Fabryka Samochodów Osobowych S.A. (Warszawa, Rzeczpospolita Polska) (Przedstawiciele: W. Radziowski, R. A. Kozłowski i G. Dźwigała radcy prawni)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w części dotyczącej art. 2 ust. 2, 3 i 4, które wprowadzają środki kompensujące w postaci: a) ograniczenia rocznej produkcji samochodów do końca lutego 2011 r. w stosunku do FSO oraz wszelkich jej obecnych i przyszłych spółek zależnych oraz wszelkich spółek kontrolowanych przez akcjonariusza FSO oraz b) zakazu ubiegania się do końca lutego 2011 r. o nowe licencje;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącej kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie pomocy państwa nr C 3/2005 [ex. N 592/2004 (ex. PL 51/2004)], uznającej za zgodne ze wspólnym rynkiem środki pomocy, zgodnie z brzmieniem decyzji, częściowo wdrożone przez Polskę na

rzecz skarżącej, w części w jakiej nakłada ona na skarżącą-beneficjenta pomocy, obowiązek ograniczenia rocznej produkcji oraz sprzedaży samochodów na terenie UE do 2011 r. W uzasadnieniu decyzja zawiera również zakaz ubiegania się przez skarżącą do końca 2011 r. o nowe licencje.

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności wskazanej decyzji twierdząc, że narusza ona przepisy Traktatu WE oraz istotne reguły związane z jego stosowaniem. Skarżąca podnosi również, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem istotnych wymogów proceduralnych.

Na poparcie swojej skargi, strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

- uznając część pomocy za wdrożoną, Komisja naruszyła art. 88 ust. 3 Traktatu WE oraz art. 3 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 659/1999 ⁽¹⁾ oraz dopuściła się oczywistego błędu przy ocenie faktów;
- przy określaniu zakresu środków kompensujących, Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności, zasadę swobody prowadzenia działalności gospodarczej, art. 253 Traktatu WE oraz pkt 11, 32, 37, 39 i 54 Wspólnotowych wytycznych dotyczących pomocy państwa na rzecz wspomagania i restrukturyzacji przedsiębiorstw w trudnej sytuacji ekonomicznej ⁽²⁾, jak również dopuściła się oczywistego błędu przy ocenie faktów sprawy, w szczególności poprzez: nieprawidłowe, zdaniem skarżącej, ustalenie wartości pomocy publicznej poprzez zawyżenie jej wartości, nie wzięcie pod uwagę formy pomocy, nieprawidłowe zdefiniowanie rynku właściwego, nieprawidłowe ustalenie udziału skarżącej, beneficjenta pomocy, w rynku, pominięcie istotnych elementów przy ustalaniu skutków udzielenia pomocy skarżącej, ustalenie środków kompensujących, które mają niekorzystny wpływ na odzyskanie przez skarżącą zdolności funkcjonowania po zakończeniu restrukturyzacji, a także nie uwzględniając faktu, że skarżąca działa w regionach uprawnionych do otrzymywania pomocy regionalnej;
- z naruszeniem zasady pewności prawa oraz art. 253 Traktatu WE, Komisja wprowadziła w uzasadnieniu decyzji dodatkowy środek kompensujący, nie określony w głównym rozstrzygnięciu (*petitum*) decyzji;
- nie przedstawiając dostatecznego wyjaśnienia dotyczącego rodzaju i zakresu nałożonych środków kompensujących, jak również nie odnosząc się do wszystkich propozycji zgłoszonych w tej kwestii, Komisja naruszyła art. 253 Traktatu WE.

⁽¹⁾ Rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE, Dz.U. L 83, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 288, str. 2.